

[Ove Hansen.]

stationer, som egentlig ikke har noget med beskæftigelsen at gøre, men som altså her får en begunstigelse. Jeg vil dog gerne tilføje, hr. minister, at det er ikke, fordi vi vil gå imod. Vi forstår godt, det vil være svært rent administrativt at sondre mellem investeringer og denne særlige fradragsret, så derfor må vi gå med til det, som ministeren her har foreslået.

Må jeg lige sige til slut, at vi har alle fået en henvendelse fra egnsplanudvalget for Maribo amt, og det, der anføres i denne henvendelse, har gjort et vist indtryk på mig. Jeg tror, der også er et problem her, som vi må tage op og se, om vi ikke alligevel skal udvide områderne. Jeg ved, handelsministeren måske er betænkelig derved; det er der måske ikke så meget at sige til, men jeg tror, vi alligevel må gå det lidt grundigt igennem og se nærmere på det i det folketingsudvalg, som jeg venter bliver nedsat.

Ja, med disse bemærkninger vil jeg gerne sige om det foreliggende lovforslag, at mit parti kan medvirke til, at vi ser nærmere på det og finder en løsning i folketingsudvalget.

Stetter: Jeg vil i al stilfærdighed henlede opmærksomheden på, at den nugældende lovgivning blev vedtaget af et enigt folketing i 1967 i maj måned. Vi diskuterede ved den lejlighed det historiske forløb, og jeg føler i dag ingen trang til at tage dette emne op til debat igen. Jeg vil derfor lade hr. Peter Nielsens og hr. Ove Hansens udfordring ligge.

Vi kender jo godt hr. Peter Nielsens lune og underfundighed, og det forekom mig, at der i hans tale i dag også var lidt af disse prægtige egenskaber, men det forekom mig også, at der var et gran af fortrydelse eller måske rettere ærgrelse over, at det ikke var den forrige regering og dermed det ærede medlems parti, der havde vist kræfter til at gennemføre forslaget om ændringer i egnsudviklingsloven og de følgende to forslag, som folketinget i dag behandler. Det er naturligvis forståeligt, om dette gran af ærgrelse er til stede, for dette forslag og de to efterfølgende viser, at den nuværende regering vil føre en moderne arbejdsmarkeds politik til gavn først og fremmest for beskæftigelsen, og regeringen er i denne hen-

sende parat til at tage utraditionelle midler i brug.

Ministerens fremsættelsestale og bemærkningerne til lovforslaget indeholder, synes jeg, tilfredsstillende oplysninger og motive-ringer for disse forslag, og der er ingen grund til at gentage synspunkterne. Vi er tilfreds med, at forslaget ikke indeholder regler, som i mindste måde kan tolkes eller forklares i retning af, at de interesserede virksomheder skal ledes eller dirigeres eller udsættes for nogen speciel kontrolmyndighed. Dette er ikke noget planlægnings- eller noget restriktionsforslag. Det vil måske vise sig under den videre behandling, at dette netop er en anstødssten for de socialistiske medlemmer af folketinget; men for os er det en helt naturlig forudsætning, at der ikke er tale om styring og dirigering eller kontrol af virksomhederne. Dette forslag er et tilbud om samarbejde mellem virksomhederne og administrationen til løsning af et samfundsproblem, som har eksisteret alt for længe. Jeg håber, at administrationen vil leve op til dette sigte og snarest, efter at folketinget har vedtaget disse forslag, få formuleret den administration og de regler, som skal gælde for dette forhåbentlig meget gunstige samarbejde.

Det er sandsynligt, at forslaget om kontante investeringstilskud vil få debatten om lokaliseringspolitikken til at blusse op igen, måske også under denne forhandling. Jeg vil advare mod, at politikere blander sig i virksomhedernes afgørelse af den endelige placering. Vi kan tillade os at gennemføre foranstaltninger til fremme af erhvervsudviklingen inden for et afgrænset geografisk område, men inden for et forholdsvis stort område enten i form af en landsdel eller et amt; men vi kan ikke tillade os derudover at blande os i virksomhedernes placering inden for dette område, hvad enten det altså er en landsdel eller et amt. Ansvar for virksomhedernes placering hviler til syvende og sidst på den ansvarlige virksomhedsledelse, som skal træffe beslutningerne på grundlag af rene driftsøkonomiske overvejelser og ikke under nogen form for politisk pression, heller ikke fra lokale folketingskolleger. At denne beslutning af virksomhedslederne så tages under vejledning af og forhandling med direktoratet og lokale myndigheder,